Het Boek van de Hemel Deel 34 – 1 Januari 1937 Luisa Piccarreta

De Koningin van de Hemel bereidde voor de Geboorte van haar Zoon Jezus een Feest voor. De Liefde is een magneet die verandert en mooier maakt.

Ik dacht aan de Incarnatie van het Woord en de overvloeiende Liefde van de Godheid, die als Zeeën waren, die alle schepselen omhulden.
Zij wilden ons laten voelen hoezeer zij ons beminden om ook bemind te worden.
Zij vulden hen van binnen en van buiten en zij mompelden voortdurend, zonder op te houden: ”Liefde, Liefde, Liefde, Liefde geven Wij en Liefde willen Wij.

En onze hemelse Moeder voelde zich verwond door de onophoudelijke Roep van de Eeuwige, die Liefde gaf en Liefde vroeg.

Zij was zeer aandachtig om haar geliefde Zoon, het vleesgeworden Woord, te voldoen en zij bereidde voor Hem een Liefdevolle Verrassing.
Op dit moment trad het Hemels Kind uit de moederschoot en ik verlangde ernaar.
Het wierp zich in mijn armen ***en Jezus zei zeer feestelijk tot mij:***

„Mijn dochter, weet je? ***Mijn mama bereidde voor mij een Feest bij mijn geboorte.***
En weet je hoe?

Zij voelde de zeeën van Liefde die samen met het Eeuwige Woord vanuit de Hemel neerkwamen. Zij hoorde de onophoudelijke roep van God die ook bemind wilde worden.
Zij voelde onze verlangens, onze hevige verzuchtingen. Zij hoorde mijn zuchten in haar schoot. Dikwijls hoorde zij Mij wenen en snotteren. Zelfs mijn kreunen was een zee van Liefde, die Ik in elk hart zond, om door hen bemind te worden.

En aangezien zij Mij niet bemind zag, weenden zij en Ik, huilden zelfs.
Doch, elke traan verdubbelde mijn zeeën van Liefde, om de schepselen via de Weg van de Liefde te overwinnen.
Maar ach, zij veranderden deze zeeën in Lijden voor Mij. En Ik gebruikte dit lijden om het in andere zeeën van Liefde te veranderen, zoveel als zij Mij lijden berokkenden.

Mijn Mama wilde Mij bij mijn geboorte laten glimlachen en een Feest voor haar Zoontje voorbereiden. Zij wist dat Ik niet kan glimlachen als Ik niet bemind wordt en ook aan geen Feest kan deelnemen als er geen Liefde heerst.

Zij beminde Mij als echte Moeder. Dankzij mijn Fiat bezat zij zeeën van Liefde.
Zij was Koningin van de ganse Schepping.

Daarom omringde zij <u>*de hemel*</u> met haar liefde en bestempelde elke ster met een „***Ik bemin Je mijn Zoon.“*** voor Mij en voor allen.
Zij omhulde <u>*de zon*</u> met haar zee van Liefde en bestempelde elk druppeltje licht met haar „***Ik bemin Je, mijn Zoon.“*** En zij riep de zon om met haar licht haar schepper te vervullen en te verwarmen zodat Hij in elk druppeltje Licht het “***Ik bemin Je”***, van zijn Mama kon voelen.
Zij vulde <u>*de wind*</u> met haar liefde en in elk briesje stempelde zij “***Ik bemin Je, o Zoon***“.
Dan riep zij hem om Hem te liefkozen met zijn windstoten en Hem in elk briesje te laten horen “***Ik bemin Je, ik bemin Je, mijn Zoon***”.

Zij omhulde ***de ganse lucht*** in haar zeeën van Liefde zodat Hij bij de ademhaling de adem van de liefde van zijn Moeder hoorde.
Zij bedekte de ganse zee met haar zee van Liefde, elk gewemel van de vissen.
En de zee mompelde: “***Ik bemin Je, mijn Zoon***”
En de vissen bibberden: “***Ik bemin Je, ik bemin Je***”.

Er was niets dat zij niet met haar liefde vervulde.

En met de heerschappij als Koningin beval zij allen haar Liefde te ontvangen om aan haar Jezus de Liefde van zijn mama terug te geven.

Zo kwetterden *alle vogels* Liefde, sommigen floten, sommigen tjilpten.
Zelfs *elk atoom van de aarde* was vervuld van haar liefde.
De *adem van de dieren* kwam met het „***Ik bemin Je***„ van zijn moeder.
Het hooi was vol van haar liefde.

Bijgevolg was er niets dat Ik kon zien of aanraken waarin Ik niet de zoetheid van haar Liefde kon vinden.
Hiermee bereidde zij Mij het mooiste Feest voor bij mijn Geboorte: Het Feest, vol Liefde. Het was de ruil voor mijn grote Liefde die mijn geliefde Moeder Mij liet vinden.

En het was haar Liefde die mijn wenen deed ophouden en Mij verwarmde toen Ik in de kribbe stijf van kou was.
En nog veel meer als Ik in haar Liefde de liefde van alle schepselen vond.
En voor elk kuste zij Mij, drukte Mij aan haar Hart en beminde Mij met de liefde van een moeder voor al haar kinderen.

In elk afzonderlijk voelde Ik haar moederlijke Liefde.
En Ik beminde hen als haar kinderen en mijn geliefde broeders en zusters.

Mijn dochter, wat kan de Liefde niet doen als een Goddelijk Fiat in haar leeft!
Zij maakt zich tot magneet en trekt op een onweerstaanbare manier aan.
Zij verwijdert elk verschil. En met haar warmte verandert zij en sterkt zij hem/haar die zij bemint. Dan wordt hij/zij op een ongelooflijke manier mooier.
En hemel en aarde voelen zich aangetrokken om hem/haar te beminnen.

Het is voor ons onmogelijk om een schepsel dat ons bemint niet te beminnen.
Onze Macht en goddelijke Kracht wordt machteloos en zwak bij de overwinnende kracht van degene die Ons bemint.

Geef jij Mij dus ook het Feest dat mijn moeder Mij bereidde bij mijn Geboorte.
Omgeef hemel en aarde met jouw „Ik bemin Je, o Jezus“ en laat je niets ontsnappen.

Laat Mij glimlachen. Ik word niet slechts één keer geboren. Ik word steeds opnieuw geboren. En dikwijls zijn mijn Geboorten zonder glimlach en zonder Feest. En Ik blijf met mijn tranen, huilen en jammeren alleen, en met de koude die Mij doet beven en al mijn ledematen verstijft.

Druk Mij daarom aan je hart om Mij te verwarmen met jouw liefde en met het Licht van mijn Wil. Vorm voor Mij het gewaad om Mij aan te kleden.

Zo zal ook jij Mij dat Feest bereiden.
En Ik zal het voor jou doen. Ik zal je nieuwe Liefde en nieuwe Kennis van mijn Wil geven.”